

ONDERWIJS MINI-MICADO

Helpende hand voor slimme kids

In een lokaal in Terborg komen 'toekomstige wetenschappers en artsen' bij elkaar. Ze zijn tussen 5, 6 of 7 jaar oud en kunnen een steuntje in de rug gebruiken.

Gerco Mons

Terborg

De vraag is simpel: wie krijgt de krant thuis? Drie vingers schieten omhoog. De 6-jarige Joep antwoordt: „Ik kijk altijd naar de woordzoeker. Dat vind ik leuk.” Welkom in de wonderde wereld van mini-Micado, het nieuwe initiatief van scholenkoepel Pro8 voor hele slimme kinderen uit de groepen 1 tot en met 3 van de basisschool.

Sinds enkele maanden krijgt een groepje van acht kinderen extra lessen bij basisschool Dynamiek in Terborg. De kinderen variëren in leeftijd van 5 tot en met 7 jaar. Ze komen een dag in de drie weken vanuit Doetinchem, Hengelo en Zeddam naar Terborg om een dagdeel les te krijgen van de juffen Kerstin Venderbos en Denise Wopereis.

De lesdag begint met een gezellig potje schaken. En het gaat er

Het zijn net sponsjes, ze zuigen alle informatie op

– Denise Wopereis

best fanatiek aan toe.

De 7-jarige Brem is de beste van het stel als het gaat om schaken. „Ik kan nog van hem winnen”, verzekert Wopereis. „Maar ik weet niet hoe lang nog. Ik heb vandaag beloofd nog een potje te doen met hem. En bij deze kinderen moet je beloftes altijd waarmaken. Ze hebben een ongeloflijk rechtvaardigheidsgevoel.”

Met 'deze kinderen' bedoelt Wopereis de leerlingen die niet alleen zeer intelligent zijn, maar ook nog eens graag tussen de lijntjes kleuren, creatief zijn en een groot rechtvaardigheidsgevoel hebben.

„Het zijn sponsjes. Ze zuigen alle informatie op. Binnen Pro8 brengen we wekelijks deze categorie leerlingen van groep 4 tot en met 8 bij elkaar. Maar we merken dat het voor de kinderen beter zou zijn als we ze al vroeger uit kunnen dagen met extra oefenstof en ruimte voor persoonlijke ontwikkeling.”

Niet vanzelf

Dat laatste is vooral belangrijk voor de jongste groep. „Deze kinderen leggen voor zichzelf de lat enorm hoog. Ze moeten leren dat kennis niet vanzelf komt, maar dat het tijd kost om kennis te vergaren. Voor ons is dat logisch, voor deze kinderen niet. Die slaan als we niet oppassen direct met de kont tegen de krib, waardoor ze sneller vastlopen. Dat zien we op de basisschool, maar ook op de middelbare school. Ontzettend jammer, want dit zijn de potentiële wetenschappers en artsen van de toekomst. Daarnaast moeten ze leren dat wat

▲ Jelle, Liam, Brem en Tobias aan het werk tijdens mini-Micado in Terborg. Juf Denise Wopereis geeft ondersteuning.

FOTO THEO KOCK

voor hen vanzelfsprekend is, voor hun leeftijdsgenootjes niet vanzelfsprekend is.”

Het Terborgse klasje telt acht jongens. Geen meisjes en dat is geen toeval, denkt Wopereis. „Meisjes passen zich sneller aan dan jongens. Waar we de problemen van jongens herkennen in de klas, zien we dat niet bij de meisjes. Dat is geen goed teken. Eigenlijk moeten we er bij de meisjes nog sneller bij zijn. Dat is een stuk bewustwording waar we aan moeten werken. Maar eerst

deze mini-Micado's.”

Na de schaakpartijen en een gesprek met de journalist - alle kinderen vinden het 'heel leuk' op mini-Micado - gaan de kinderen samen aan de slag met een spel waarin ze leren samen te werken.

Met plastic bekertjes, elastiekjes en touwtjes moeten vier kinderen samen een pyramide zien te bouwen. Geen gemakkelijke opgave. Eén van de kinderen pakt de bekertjes vast met de handen. „Hé, je speelt vals”, roept een van de kinderen.

En dat is juist niet de bedoeling. Het spel wordt stilgelegd. „Jongens, jullie moeten samenwerken. Overleggen”, stelt juf Venderbos uit. Het blijft moeizaam gaan. Gelukkig is het om 10.00 uur pauze.

'Scholen zijn dit soort kinderen niet gewend'

TERBORG De Achterhoekse Joyce is moeder van één van de acht kinderen die naar de mini-Mikado in Terborg gaat. „Scholen zijn niet gewend om met deze leerlingen om te gaan. Mijn zoon kwam soms echt gefrustreerd thuis. Op school merkten ze daar niet veel van, maar hier... Het geeft ons thuis

lucht. Dat klinkt mischien een beetje raar voor een jongetje van vijf. Maar je moet weten dat hier thuis alles ter discussie wordt gesteld. Mijn zoon wil van de hoed en de rand weten. En als hij het er niet mee eens is, zullen we dat weten ook.” Moeder Joyce merkt aan haar zoon dat hij geniet van

mini-Mikado. „Hij is hongerig naar kennis. Hier wordt hij gevoed en werkt hij met gelijkgestemden.” Ze wil niet met de achternaam in de krant. „Ik merk dat deze kinderen heel snel buiten de groep vallen en dat ze anders beoordeeld worden door de buitenwereld. Dat gun ik mijn zoon niet.”